

- 5 Velikonoční bohoslužby
- 6 Hledám člověka...
- 7 Nechci! Neumím! Nezvládnou to!
- 9 Pozvánka na zastavení se Zdeňkem Wasserbauerem
- 10 Rozhovor: Plním si sny s Bohem
- 14 Výročí a bilance farní charity
- 15 KSK: Jak jsme se měli na horách?

3

↑ Koncert pro farní dárce a dobrovolníky

↓ Farní ples

↑ Farní masopust

↓ Popelční středa

Kamkoli potok pronikne, všechno bude uzdraveno a ožije

Milí čtenáři Fchodovin,
vstupujeme do období, na jehož konci nás čekají největší křesťanské svátky – Velikonoce.

Každý rok jsme během postní doby vedeni k většímu usebrání a soustředění se na to, jak žijeme a jaký prostor dáváme Pánu. Máme zkušenost, že jak „poctivě“ prožijeme postní dobu, tak „krásně“ prožijeme připomínku událostí Svatého týdne včetně velikonočních liturgií. Během sobotní vigilie obnovujeme svůj křest a jsme pokropeni křestní vodou. Zpívají se přitom krásné zpěvy. Například: Kam ta voda pronikla, byli uzdraveni a volali: Aleluja, aleluja... Díky křtu jsme se stali křesťany, a tím máme i ducha Ježíše.

Jsmo vedeni, abychom měli své nitro otevřené pro přijetí Ducha svatého, a to každý den. Znovu a znovu si volit Pána Ježíše jako svého

Pána, a tím dostávat Jeho ducha. A tak si můžeme sami na sebe vztáhnout verš z Ezechiela 47:9: „I stane se, že... kamkoli potok pronikne, všechno bude uzdraveno a ožije.“

Když budeme žít v tak velké blízkosti Pánu, lépe řečeno On bude v nás a my v Něm, pak proud Jeho ducha z nás bude vycházet a dotýkat se všech kolem nás. A lidé a i vztahy mezi lidmi budou uzdraveni.

Nepřijdeme a neuzdravíme je my svou silou, ale Pán si nás využije pro své dílo. Kéž nás tato postní doba vede ke stále hlubšímu a opravdovějšímu vztahu s opravdovým pramenem živé vody a kéž skrze nás přichází Ježíšovo uzdravení na ty, kteří ho potřebují.

Přeji nám všem požehnané prožití Svatého týdne a Velikonoc.

Katka

Bůh zachraňuje

Velikonoce se často označují za svátky jara. Je ale otázka, jak to berou lidé v Patagonii nebo na Novém Zélandu, kde zrovna začíná podzim.

Nemám nic proti tomu označení, naopak se mi líbí, že u nás jsou Velikonoce spojeny právě s dobou, kdy se příroda po zimě opět probouzí k životu. I ty lidové zvyky k tomu patří. Byla by ovšem škoda, kdybychom se neponořili do duchovní hloubky Velikonoc, které mohou být novým jarem pro náš život s Bohem.

Už ve Starém zákoně jsou Velikonoce – Pesach – oslavou toho, že Bůh zachraňuje člověka. Vede ho z otroctví ke svobodě. Od přežívání k životu. Z Egypta do zaslíbené země. Je to příběh, který je dramatický a dobrodružný. Bůh není lhostejný k trpícímu lidu, rázně zasahuje v jeho prospěch a provádí ho mořem.

Potom následuje dlouhé putování pouští. Tato cesta není jen přesun z bodu A do bodu B, ale je to proces očišťování, dozrávání a prohlubování víry. Nestačí, aby Izraelité změnili bydliště o několik desítek či stovek kilometrů. Na cestě ke svobodě je ještě důležitější to, aby se proměnilo jejich srdce.

Boží záchrana je proces, který vyžaduje i něco od člověka. I když je to proces někdy náročný a vyvolává otázky, pochybnosti a reptání, Bůh jde stá-

le se svým lidem i uprostřed útrap, stará se o něj a vede jej k cíli.

Ježíš na tyto starozákonné události navazuje a vše posouvá ještě dál. Všichni jsme Mu natolik vzácní, že se rozhodl pro nás trpět a zemřít. Vysvobozuje nás už ne z Egypta, ale z otroctví zla, hříchu a smrti a otvírá nám Boží království. Ježíš nás svou obětí zachránil a vydobyl nám vítězství. Podobně jako Izraelité na poušti si ale můžeme někdy říkat: Proč tedy pořád zažíváme těžkosti? Proč stále bojujeme s pokušením a selháváme? Kde je to vítězství?

**„Proč ještě pořád
zažíváme těžkosti,
proč selháváme?
Kde je to vítězství?“**

Ježíš nás svou obětí zachránil, to ale neznamená, že by nás jen posunul do cíle jako nějaké pasivní figurky ve stolní hře. Bůh nás bere natolik vážně, že počítá s naší spoluúčastí.

I my jsme na cestě. Je to dobrodružná cesta víry, vnitřní proměny a dozrávání. Některé úseky cesty bývají snadnější, jiné mohou

být velmi náročné. Důležité je nepropadat malomyslnosti a opřít se o Krista s vírou, že On za nás ten hlavní boj už vybojoval a slíbil, že bude každý den s námi (srov. Mt 28,20). Pokud se Ho držíme, s Ním zvítězíme a nemíneme cíl.

Ať jsou pro nás letošní Velikonoce opravdu obdobím prožitým v Ježíšově blízkosti a časem dozrávání ve svobodné lídí.

P. Dominik

POZDRAV JÁHNA PAVLA Z KLADRUB

*Drazí farníci,
možná si někteří z nás již stačili všimnout, že v únoru nás nedoprovází náš jáhen p. Urban. Máme ho totiž v Kladrubech. Poslal nám však vzpomínku a věřím, že vás také jeho slova zahřejí!*

„Milí čtenáři Fchodovin a celá farnosti, mnoho pozdravů vám všem z Rehabilitačního ústavu v Kladrubech! Vzpomínám na vás a za všechny se modlím...“

Váš jáhen **Pavel Urban**

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI

Kostel sv. Františka z Assisi

Květná neděle	24. 3.	8.00	Mše sv. s žehnáním ratolestí
		20.00	Mše sv.
Úterý Sv. týdne	26. 3.	18.00	Mše sv.
Zelený čtvrtek	28. 3.	17.00	Mše sv. na pam. ustanovení Eucharistie
		18.30	Modlitba v getsemanech
		-1.00	
Velký pátek	29. 3.	18.00	Velkopáteční obřady
Bílá sobota	30. 3.	15.00	Možnost tiché modlitby
		-17.00	
Zmrtvýchstání Páně	31. 3.	8.00	Mše sv.
Velikonoční pondělí	1. 4.	8.00	Mše sv.

Komunitní centrum Matky Terezy

Květná neděle	24. 3.	9.30	Mše sv. s žehnáním ratolestí
		11.00	Mše sv. s žehnáním ratolestí
Středa Sv. týdne	27. 3.	16.00	Last minute svátost smíření
		18.00	Mše sv.
		do 19.30	Adorace a možnost sv. smíření
Zelený čtvrtek	28. 3.	18.00	Mše sv. na pam. ustanovení Eucharistie
		19.30	Možnost tiché adorace v getsemanech
		-21.30	
Velký pátek	29. 3.	11.00	Pobožnost křížové cesty
		17.00	Velkopáteční obřady
Bílá sobota	30. 3.	9.00	Modlitba četby + katechumenální obřady
		20.30	Mše sv. – Vigilie vzkříšení
Zmrtvýchstání Páně	31. 3.	9.30	Mše sv.
		11.00	Mše sv.
Velikonoční pondělí	1. 4.	9.30	Mše sv.

HLEDÁM ČLOVĚKA...

Diogenes ze Sinopu, řecký filozof (413 až 327 před Kristem), se procházel na náměstí v Aténách se zapálenou lampou a říkal: „Hledám člověka.“ To znamená člověka, který by byl hoden toho jména; a ještě říkal: „Hledám Člověka a vidím jen lidi.“ Asi o dvě století předtím řekl prorok Jeremiáš podobná slova. – „Procházejte ulicemi Jeruzaléma, jen se dívejte a zkoumejte, hledejte na jeho náměstích, jestli najdete někoho, jestli je někdo, kdo jedná podle práva, kdo hledá pravdu...“ (Jer 5,1).

Ale to nebyl filozof, který by hledal někoho moudrého. Bylo to Bůh sám, který hledal v Jeruzalémě přímého člověka, jednoho jediného, aby mohl odpustit celému městu. A tu je před námi nesmírně důležitá otázka: Jestli Bůh v celém lidstvu nalezl toho spravedlivého člověka? Ano, našel, je to Ježíš Kristus. Ti, kteří Ježíše znali, vydali svědectví, že to je spravedlivý člověk – ti, kteří Ježíše milovali, stejně jako ti, kteří Ježíše zavrhovali, věděli, že koná dobro, zachraňuje nemocné, zvěstuje všem lidem radostnou zprávu o Božím království. Dokonce i sám Pilát, který nad Ježíšem vynesl rozsudek smrti, musel uznat: „Já na něm viny nenalézám.“

Celou tu situaci nám popisuje 19. kapitola Janova evangelia. Tehdy dal Pilát Ježíše zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vložili mu ji na hlavu a přes ramena purpurový plášť. Pak před něho předstupovali a říkali: „Buď pozdraven, králi židovský!“ Přitom ho bili do obličejů. Pilát znovu vyšel a řekl Židům: „Hleděte, vedu vám ho

ven, abyste věděli, že na něm nenalézám žádnou viny.“ Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti. Pilát jim řekla: „Hle člověk!“ Když ho velekněží a jejich služebníci uviděli, dali se do křiku: „Ukřižovat, ukřižovat!“ Pilát jim řekl: „Vy sami si ho ukřižujte! Já na něm viny nenalézám.“ (Jan 19,1-6).

Pilát dobře věděl, že Ježíš je bez viny, přesto pod tíhou strachu Ježíše odsuzuje na smrt. Ježíš je ten jediný spravedlivý člověk bez hříchu, Boží syn, který se stal člověkem, aby nás lidi zachránil, a tím nám otevřel cestu do Boží blízkosti.

„Bůh se stává člověkem“ – nad touto představou jsme žasli o Vánocích. Boží syn se stává dokonce služebníkem lidí. Právě o Velikonocích nám to dokazuje. Ježíš Kristus, Emanuel, Bůh s námi, kleká na zem před Jidášem, který ho zradí, před Petrem, který zapře, že je jeho učedník. Pokleká a umývá jim nohy. Všem umývá nohy. Vlastně i nám umývá nohy, i nám chce sloužit. Jak je nám to mnohdy nepochopitelné. I Petr se rozčileně bránil, aby mu Ježíš prokázal tuto službu. A Ježíš nám všem ukazuje, že i my máme být služebníky těm kolem nás, těm, kteří to nejvíce potřebují.

Pomáhejte si, neste břemena jeden druhého, nebuďte k sobě lhotejní, prokazujete si vzájemné dobro, to je křesťanské, to je důležité, aby ten náš život byl Bohu milý. A pokud to nejde zdravotně, každý z nás může být druhému člověku užitečný modlitbou. Ježíš prosil své přátele: „Buďte se mnou, modlete se se mnou!“ Prosil je úpěnlivě, ale oni si pohodlně lehnu, teple se zabalili do pláště – a spí. Ježíš prosí i nás, modlete se... I my mnohdy

usínáme, ale Ježíš nás přesto má rád a stále nás zve k sobě do své blízkosti. A my víme, že na Ježíše čekal kříž, který nesl na svých ramenou, až na Kalvárii.

Můžeme si připomenout podobenství o ztracené ovečce. Ježíš je pozorný, že se ovečka ztratila ze stáda. Tak je pozorný ke každému, kdo ztratil víru, naději. Ježíš je osobní, hledá onu ovečku, až ji najde; stejně tak hledá i nás. Ježíš je milosrdný, každý člověk je mu vzácný jako ta ovečka. Klade si ovečku na ramena, stejně tak, když nese kříž, klade si nás na ramena, aby nás přivedl do společenství dobra a lásky, aby nám

bylo dobře, aby naše nitro, naše duše prožívala radost, klid a pohodu.

Ježíšův život nekončí Velkým pátkem. Je tu noc Vzkříšení. A všichni máme důvod se radovat. Až uvidíte před sebou velikou hořící velikonoční svíci – radujte se! Ta nám značí: S Ježíšem přišlo na svět světlo, abychom nemuseli žít v temné nejistotě, ve strachu. Ta velikonoční svíce nám říká: Neste své světlo dál. Roznášejte lidem radost! A tu radost dosvědčujte svým životem! Pán Ježíš opravdu žije.

Přeji vám všem radostné svátky. Kristus zvítězil, Kristus kraluje, Kristus vládne navěky. Aleluja.

Váš jáhen **Pavel Urban**

Sváteční krátké počtení: **Nechci! Neumím! Nevládnou to!**

Pomni, abys den sváteční světil: Svět je nádherné panoptikum, v němž vidíme hodně krásy. Každým dnem můžeme být svědky neuvěřitelných zázraků, které se před naším zrakem znovu a znovu pravidelně opakují. Hodně příjemných věcí nás může natolik oslnit, až zapomeneme na Toho, který nám to všechno dává.

Čas, který dostáváme k dispozici, je šancí, kterou můžeme využít nejen pro sebe, ale i pro to, abychom naplňovali své poslání na zemi. Vnímat čas jako dar nese s sebou uvědomování si také toho, kdo je dárce. Lidem vždy hrozilo, že zapomenou na Boha, resp. že Jeho dary budou přijímat jako samozřejmost bez potřeby a ochoty Bohu cokoliv obětovat. Ne ze svého, ale z toho, co od Něho dostali.

Den sváteční, to byla pro Židy sobota; to je pro křesťany neděle, den, který Ježíš posvětil, když první den po sobotě vstal z mrtvých. Jeden ze sedmi dnů, který máme dát z vděku Bohu zpět, vždyť mu koneckonců stejně patří všechny. Tím dnem, který mu dáváme, si jen my tento fakt můžeme více uvědomit. Že se uprostřed krásy, ale i starostí o své živobytí máme umět zastavit, abychom se nespolehali jen na sebe a na své schopnosti a více si uvědomovali, že jsme závislí na Něm.

Toto přikázání mj. nastoluje řád mezi stvořením a Stvořitelem, mezi prací a odpočinkem. Práce je poslání, nejen výdělečná činnost. Práci mohou sloužit jiným, nejen si vydělávat peníze na vlastní blahobyt. I proto by žádná práce, ani ta, která nevyžaduje naše vzdělání či kvalifikaci, neměla být méně důstojná a neměli bychom se jí štítit. Bůh, který všechno stvořil, se neštítit stvořit mě, já bych se tedy neměl štítit tvořit svět krásnější i tím, že v případě potřeby budu uklízet.

Stanovit řád šesti dnů práce a sedmého dne odpočinku přináleží Bohu. Již ve Starém Zákoně je popis Stvoření rozdělen do sedmi dnů, přičemž ten poslední, sedmý, je zasvěcen odpočinku od materie, odpoutáním se od pozemských starostí.

Napadlo mě někdy více si všítat toho, co dělám v neděli? A naopak, zda se k práci stavím vždycky zodpovědně? Víím vůbec, proč mám v neděli a o svátcích nejen nepracovat, ale také uspořádat si čas tak, abych tam, kde se právě nacházím, vyhledal společenství katolíků, s nimiž budu chválit Pána a poslouchat Jeho Slovo? A proč nemůžu na hostinu, kam jsem pozván samotným Ježíšem, přicházet pozdě?

Sepsal **Miloš Szabo**
vybral **Ch. Tvrzník**

FOTOKRONIKA: DEN NEMOCNÝCH

V sobotu 10. 2. 2024 dopoledne v kapli KCMT jako každý rok proběhl Den nemocných. Starší a nemocní měli možnost při mši svaté přijmout svátost nemocných a ostatní byli zváni se za nemocné přijít přimlouvát. Kaple byla plná, svátost nemocných přijalo více než 50 lidí.

Dojmy přímých účastnic:

V sobotu silné zážitky - po pomazání velký klid na duši, pak v sále a přilehlém okolí několik setkání s lidmi, co už jsem dlouho neviděla, opět silné uvědomění si, jak ten náš lidský čas pádí.

KP

Během jejího udílení jsme se mohli zaposlouchat do violoncellového koncertu vnuka pana varhaníka Jiřího Čížka.

Po mši svaté byli všichni pozváni do sálu na posezení s hudbou a občerstvením, o které se ochotně postarali šikovní farníci, i takoví, kteří se přímo neúčastnili. Mnozí prožívali radost ze setkání se známými, se kterými se už dlouho, díky své situaci, nemohli potkat.

Jana Friedová

Na svátost nemocných jsem se těšila jako na radostný svátek. Bolí mě sice dál to, co mě bolelo před jejím přijetím, ale uzdravena jsem byla - jsem šťastnější a schopnější ty zdravotní obtíže snášet. Mile mě potěšila velká účast mladých a těch ve středním věku. Děkuji všem, kteří se na přípravě a realizaci této slavnosti podíleli.

JČ

Děkujeme za vaše sdílení!

Zastavení 14. 3. na téma Synoda s biskupem Zdenkem Wasserbauerem

Co je to ta synoda a proč ji církev potřebuje? V čem se pohledy na synodální proces liší napříč národy? O tom si budeme 14. března v 19 hodin v KCMT povídat s pražským pomocným biskupem a generálním vikářem pražské arcidiecéze Zdenkem Wasserbauerem, který se loni na podzim zúčastnil světového zasedání synody v Římě. Jaké inspirace si odtud přivezl?

Čím je synoda pro vás osobně?

Synoda je pro mě především prastarý způsob, kterým se spolu setkávají zástupci univerzální nebo regionální církve, aby spolu mluvili o aktuálních důležitých otázkách.

Proč současná církev synodu potřebuje?

Probíhající synodu vyhlásil papež František v souladu s tím, o co se snaží ve svém pontifikátu. Všichni pokřtění členové Božího lidu mají stejnou důstojnost a zároveň jsou všichni spoluzodpovědní za hlásání evangelia.

Máme si tedy nově a hlouběji uvědomit, že tvoříme jedno společenství putujícího Božího lidu do Božího království.

Co vás nejvíc oslovilo na říjnovém synodním zasedání v Římě?

Myslím, že na mě udělaly největší dojem krásné, přátelské vztahy mezi námi účastníky i přes někdy velkou rozdílnost názorů.

Rozhovor připravil **Tomáš Zavadil**,
snímky archiv biskupa

Pozvánka na křížovou cestu 8. 3.

Společenství našich seniorů nabízí všem spoluúčast na pěší křížové cestě od metra Opatov ke KCMT, která se bude konat v pátek 8. 3. v 15 hod. Více informací na nástěnce, na webu nebo u Jany a Viktora Friedových.

PLNÍM SI SNY S BOHEM

Rozhovor s farnicí Janou Gabrhelovou

Ještě před hlavními prázdninami jsem se potkala ve frontě na novokněžské požehnání P. Dominika Friče s Janou Gabrhelovou – naší společnou kamarádkou. Slovo dalo slovo a já se dozvěděla o jejím tříměsíčním pobytu v Tanzánii. Nedalo mi to a pro vás, čtenáře Fchodovin, jsem ji vyzpovídala.

Jano, nejdříve mě ale zajímá, odkud jsi a kde jsi vyrůstala.

Prvních pět let jsme bydleli s rodiči a dvěma mladšími sourozenci u babičky a dědy ve Vápenicích u Starého Hrozenkova. Prarodiče měli malé hospodářství. Krávu, býky, prasata, husy, brojlery, slepice, králíky. Někdy i kozu. To nepočítám kočky a psy.

Své veškeré prázdniny i víkendy po našem přestěhování do Uherského Brodu, kde rodiče postavili dům, jsme stejně trávili u prarodičů a pomáhali s hospodářstvím. Se sušením sena, okopáváním řepy a brambor, dobýváním brambor, kosením trávy. Učila jsem se dělat povřísla.

Kde se tvoji rodiče seznámili? Kolik máš sourozenců?

Můj tatínek Vladislav je ročník 1953 a maminka Ludmila 1956. Oba pocházejí ze stejné vesnice – z Vápenic. Já jsem se narodila v roce 1978, mám o rok mladší sestru Ludmilu a o dva roky mladšího bratra Patrika. Oba zůstali na Moravě a mají své rodiny.

Jak ses dostala do Prahy, když zbytek rodiny máš na Moravě? V jakém oboru pracuješ?

Je to na delší povídání, přes nabídku kamarádky. Pracuji v pojišťovnictví.

Proč jsi hodně cestovala a jak to začalo?

Vystudovala jsem Střední ekonomickou školu v Uherském Brodě a po maturitě jsem odjela jako au-pair na rok půl do Německa. Chtěla jsem se zdokonalit v němčině, hlavně se rozmluvit. Tam mě začalo lákat naučit se ještě anglicky. Přes kamarádku jsem se dostala do Anglie, kde jsem dva a půl roku pracovala coby au-pair v indické rodině. Získala jsem FCE, vrátila se domů a chtěla jsem zúročit své znalosti jazyků. Odstěhovala jsem se do Prahy, kde jsem si našla práci v americké pojišťovně. V ní jsem strávila zhruba tři roky.

Vyrůstala jsi ve věřící rodině; kdy a jak jsi prožila, že víra v Boha je o vztahu k Němu a s Ním?

I během svého pobytu v zahraničí jsem si vždy našla kostel, do kterého jsem chodila. Ale až když jsem začala pracovat v Praze, začala jsem více prohlubovat svůj vztah k Bohu.

Našla jsem společenství u sv. Jilji, kam jsem ráda chodila i na adorace. Mezitím jsem potkala komunitu SanťEgidio, ve které jsem skloubila svou

S maminkou Ludmilou, 1978

potřebu pomáhat lidem a potřebu modlitby. Jsem jejím členem od roku prosince 2004 do dneška.

Proč jsi odjela na rok na Nový Zéland?

Od svých 15 let mě inspirovala Matka Tereza a dostala jsem se do věku, kdy bych se měla rozhodnout, jestli vstoupit do manželství, nebo do kláštera, protože i život s Bohem jsem vnímala moc hezky. V práci jsem dala výpověď a odletěla na Nový Zéland. Pracovala jsem rok na farmě v malé vesničce Hamner Springs, kde jsem se starala o alpaky, lamy, skotskou krávu, koně, ovce, jeleny, osla. Vyfasovala jsem čtyřkolku a rozvážela zvířatům seno apod. Prožila jsem tady jeden z nejhezčích roků svého života.

Jelikož jsem pracovala na farmě za jídlo a ubytování, nemusela jsem nic řešit. Plně jsem se mohla soustředit na sebe a na Pána Boha. I na vztahy s místními. Pochopila jsem, že když se člověk odevzdá Pánu Bohu, zažije obrovské dobrodružství. Dostala jsem se i na světové setkání mládeže s papežem Benediktem v Sydney 2008, kde jsem potkala sestry Matky Terezy. Pozvaly mě na dvoutýdenní pobyt u nich v Aucklandu na Novém Zélandu. Strávila jsem s nimi požehnaný čas, ale zároveň jsem pochopila, že řeholní život není moje povolání. Po roce jsem se vrátila domů. Jelikož panovala ekonomická krize (2009), na své původní místo v pojišťovně jsem se už vrátit nemohla; odešla jsem tedy na tři měsíce pracovat

na farmu v Norsku. Tam jsem se starala o krávy a býky, nakonec se pobyt prodloužil na rok a půl.

Kde se v tobě vzal cestovatelský duch? Víš, že jsi byla i jinde.

V dětství jsem se hodně dívala s tatínkem na dokumenty o přírodě a cestopisy. Jemu to takhle stačilo, ale mně ne. Toužila jsem vidět krásy světa i na vlastní oči.

Kam jsi tedy odcestovala po návratu z Norska?

Odpověděla jsem na e-mail s nabídkou stát se dobrovolnicí v cisterciáckém klášteře v Romontu ve Švýcarsku. Tam jsem strávila tři měsíce. Primárně jsem se zde starala o sestřičku, která měla Alzheimerovu chorobu. Občas jsem pomáhala v knihovně, na zahradě nebo v kuchyni. Jedna sestřička mě učila francouzštinu. Zase jsem se mohla více věnovat duchovnímu životu. V Norsku jsem mohla navštívit katolickou mši asi jen jednou (jsou zde luteráni), tudíž tady jsem si to mohla vynahradit.

Jana na Novém Zélandu, farma Waiariky, Hamner Springs, 2009

Nechtěli tě mít rodiče více doma?

Rok jsem pracovala přece jen na Moravě, bydlela jsem u nich. Práce ve firmě mě ovšem nebvila. Podívala jsem se na nabídky práce v zahraničí ve Student Agency. Jedna z nich mě zaujala. Šlo o práci v zimním středisku Lake Louise v Kanadě. Odcestovala jsem tam v říjnu 2012 a zůstala rok.

Přes zimu jsem pracovala v kuchyni a na vleku. Ve volném čase jsem uspokojila svou zálibu ve sjezdovém lyžování, a to dokonce na nejlepších tratích světa. V tomto středisku každý rok začíná Světový pohár ve sjezdovém lyžování.

V létě jsem pracovala na ubytovně. Do nejbližšího kostela jsem to měla 80 km, na nedělní bohoslužby jsem neměla možnost se dostat. Místo toho jsem se chodila modlit růženec do přírody. (Řádně poučená, jak se chovat, když potkáš medvěda.) V roce 2013 měl být papež František na celosvětovém setkání mládeže v Rio de Janiero a já tam chtěla jet. Zařídila jsem si účast přes pražské arcibiskupství. Najednou jsem byla zase mezi věřícími.

Pobyt jsem si prodloužila na tři týdny, abych navštívila i jiná místa v Brazílii. Například známé vodopády Iguazú (na hranicích Argentiny a Brazílie) atd.

Než začala práce na vleku pro začátečníky v Lake Louise, únor 2013

Je to tak, že jsi své cestování nevnímala jen tak, že si to užiješ, něco uvidíš...?

Ano, před každým novým vycestováním jsem se modlila, aby mě Pán někam vyslal, a pak i konkrétně, abych tam byla užitečná, pro někoho prospěšná. Vždycky se to tak stalo.

Pán mi poslal do cesty někoho, s kým jsem mohla promluvit i o víře, co pro mě znamená. Dotyčný se třeba svěřil se svým osudem, životem. Dokonce mě prosili i o modlitbu. V Kanadě na ubytovně to byl pro mě šok. Se mnou na brigádě

tam byli mladí z celého světa (přes zimu 250), kteří každý večer „propařili“ (někteří brali i drogy).

Co jsi dělala po návratu z Kanady?

Chtěla jsem se tam vrátit, ale bylo třeba si vyřídit nové vízum. Celý rok trvalo, než mi oznámili, že vízum nedostanu. I ten rok čekání jsem prožila hezky. Starala jsem se o nemocnou babičku ve Vápenicích. Když mi vízum zamítli, jela jsem do Prahy na návštěvu ke kamarádce a během týdne jsem si našla práci.

Pracovala jsem sedm měsíců jako servírka v hotelu Alcron na Václavském náměstí. Práce to byla zajímavá, potkávala jsem spoustu cizinců, ale časově hodně náročná. Neměla jsem volné víkendy a ani jsem předem nevěděla, jak dlouhá bude směna. Proto jsem dala výpověď. Více než rok jsem pak pracovala na recepci v ČEZu.

Tam se mi život vrátil do normálních kolejí. Měla jsem volné víkendy i odpoledne, a tedy více času pro své zájmy. Napadlo mě, že bych se mohla vrátit do pojišťovny, kde jsem původně v Praze pracovala. Vzalí mě a nyní tam pracuji osmým rokem. Mám štěstí na dobrý kolektiv i nadřízené.

Konečně se dostáváme k Tanzánii a k tomu, že tě vedení firmy na tři měsíce uvolnilo. Už se ani nedívám, že ses vydala tak daleko a do neznáma, vždyť celý život sbíráš cestovatelské zkušenosti. Jak to tedy bylo s touto cestou?

Dvacet let ve mně byla touha odjet někam jako dobrovolnice do rozvojové země. Například jsem si našla nabídku do Ugandy, která nakonec nevyšla. Jednou mi naše farnice – kamarádka – ukázala článek v Effatě.

Byl v ní rozhovor s Marií Šindelkovou, jednou ze tří spoluzakladatelek sirotčince Karibu Nyumbani, což v překladu znamená „Vítej doma“. Už jsem byla rozhodnutá se tam s kamarádkou na dva týdny vypravit (vše jsme měly s nimi domluvené). Jenže to narušil covid. V srpnu 2022 jsem poslouchala na rádiu Proglas rozhovor právě s touto Maruškou, který mi sirotčinec, na nějž jsem mezitím zapoměla, znovu připomněl. Rozhodla jsem se

jít za šéfem, jestli by mi dovolil na tři měsíce odjet a vzít si neplacené volno. Naše firma podporuje dobrovolnictví, a tak mi to dovolili. Docela mě překvapilo, jak krásně se ke mně zachovali.

Se Šárkou v Tanzanii, 2022

Byla jsi tam od ledna do března 2022. Jak na ten čas vzpomínáš? Co bylo náplní tvé práce?

Musela jsem si sice zaplatit veškeré výlohy, včetně jídla i ubytování, ale co jsem získala, nelze penězi vyjádřit. V březnu 2022 sirotčinec oslavil 10 let od svého otevření a já jsem mohla vidět první děti, které tehdy přijali, a nyní již odcházely na střední školu.

Pobývala jsem mezi dětmi ve věku od 6 měsíců do 14 let. Měla jsem na starosti dvouletého Nelsona. Společně se mnou tam přijela Šárka z Moravy, jež se starala o chlapečka s postižením. Za její přítomnost jsem byla moc vděčná, protože jsme se vzájemně podporovaly. Občas to bylo opravdu náročné.

Například nejsem zvyklá na tak velká vedra a vysokou vlhkost. Sirotčinec se zčásti snaží na sebe vydělat a dává práci místním ženám. Maruška tam zřídila šicí dílnu, kde zaměstnávají tři ženy, které šijí uniformy pro děti do školy i pro místní. Také mám od nich ušitou sukni. Dále tam zaměstnávají pradelny, zahradníky a muže starající se o dobytek. Dávají práci i zedníkům, protože se staví škola. Dále zaměstnávají řidiče autobusu. Sponzoři z Čech zaplatili jeden autobus, který vozí děti do vedlejší vesnice do školy.

Co ti pobyt na tomto místě nejvíce dal?

Vnímám, že jsem se stala skromnější, pokornější. Více si vážím toho, jak dobře se tu máme. Například máme každý den dostatek pitné vody, jídla nadbytek.

Vidím, jak je dobré podporovat organizace, které pomáhají dětem, aby se vzdělávaly, a tím si zajistily lepší budoucnost, například Mary's Meals.

Co říci závěrem?

Jsem Bohu vděčná, že jsem si s Ním mohla splnit plno snů a přání. Tenhle byl vlastně asi největší. Jsem vděčná za všechny lidi, které jsem na svých cestách potkala.

Pán mě všude chránil, dostávala jsem se na místa, která nebyla vždy bezpečná. Je pravda, že jsem se opravdu modlila o ochranu anděla strážného, nikdy jsem se ale lehkovážně nevystavovala nebezpečným situacím. Jsem rodičům vděčná za předání daru víry i za šťastné prožité dětství.

Se sestrami Alajsií a Mary Jeanne

Co bys vzkázala čtenářům Fchodovin?

Vždy mě inspiruje, co říkával Jan Pavel II. (a co říká i papež František): Nebojte se! S tím jsem vyrážela do světa, ale i do každého všedního dne nejen na cestách. Ať stále důvěřujeme Pánu Bohu, i když to vypadá, že se nic nedaří.

Za rozhovor děkuje **Katka**

Z farní charity: Ohlédnutí za rokem 2023

Farní charita Praha 4 - Chodov

Uzávěrka březnových Fchodovin je v polovině února. Statistiky jsou spočítané, dotace vyúčtované, vše je připravené na závěrečné vyúčtování. Rok 2023 vlastně pracovní nebyl ničím výjimečný. Propluli jsme jím bez větších kotrmelců. V době obrovské fluktuace zaměstnanců jsem velice vděčná za náš stabilní tým obětavců. Modlím se, aby to chvilku vydrželo. Děkuji svým kolegům a kolegyním za výbornou atmosféru, dobrou spolupráci a velikou loajalitu.

Praha stárne, nemáme nouzi o práci. Poptávka po službách zdaleka přesahuje jejich nabídku. Moc nás mrzí, že nejsme schopni na požadavky reagovat obratem. Máme dlouhý pořadník zájemců o služby. Rádi bychom zaměstnali víc pracovníků, je ale velice těžké nacházet nové kolegy, kteří budou ochotni sdílet a naplňovat naši představu o kvalitní službě.

15. listopadu 2023 oslavila Charita Praha – Chodov 30. narozeniny. Ke společnému vzpomínání se v Komunitním centru Matky Terezy sešli bývalí i současní zaměstnanci. Bylo to milé setkání, jsme za těch třicet let služby Charity vděční.

Statistika:

Ošetřovatelská služba:

Počet klientů: 132; Počet návštěv: 4 064

Pečovatelská služba:

Počet klientů: 132; Počet návštěv: 9 083;

Počet hodin: 6 908,92

Osobní asistence:

Počet klientů: 57; Počet hodin: 8234,12;

Počet návštěv: 4 033

Půjčovna zdravotnických pomůcek:

Počet klientů: 29; Celkový počet klientů: 222

Máme klienty, kteří využívají několik služeb současně, proto celkový počet klientů neodpovídá součtu klientů jednotlivých služeb.

Charitu Praha - Chodov v roce 2023 podpořilo třicet šest individuálních dárců, kteří dohromady přispěli částkou 235.267 Kč. Potvrzení o daru k odečtu ze základu daně z příjmů jsme vystavili všem dárcům, na které máme kontakt. Pokud vám potvrzení o daru nepřišlo, pravděpodobně neznáme váš email, telefon ani adresu.

O vystavení potvrzení o daru je možné požádat moji asistentku Annu Čejkovou na e-mailu kancelar@charitapraha4.cz nebo na telefonu 272 941 972.

V kasičkách v kostele sv. Františka z Assisi a kapli Matky Terezy se během roku sebralo 4.545 Kč, výtěžek Tříkrálové sbírky 2023 byl historicky největší - 204.454 Kč, z toho se zpět k nám na Charitu Praha - Chodov vrátilo 132.895 Kč. Postní almužna 2023 vynesla 4.567 Kč. Za podporu všem velice děkujeme.

Na závěr přijměte pozvání: Na postní dobu připravujeme čtyřicet zastavení s poselstvím od našich klientů, blízkých, kteří o ně pečují, dárců, zaměstnanců a duchovních. Prostě od nás, kteří se kolem služeb Charity Prahy - Chodov pohybujeme. Poselství najdete na facebooku @charitapraha4.cz. První zastavení bylo zveřejněno 14. 2. 2024. Budeme moc vděční, pokud budete jednotlivá zastavení sdílet na svých sociálních sítích.

Přejí vám pokojný březen

Evča Černá

KSK Vzpomínka na farní lyžařský kurs s KSK

Letošní KSK lyžák jsme si všichni moc užili! Byli jsme ubytovaní na chatě Lucký, kde se o nás hezky postarali a dobře nám navařili.

I přesto, že nám počasí moc nepřálo, jsme si lyžování užili, a díky skvělým instruktorům jsme se zase o něco zlepšili.

Večerní program byl super a všechny nás moc bavil. Na konci lyžáku se konala skvělá diskotéka, zpívalo se a tančilo, zapojili se děti i vedoucí. Vůbec se nám z lyžáku nechtělo domů a už se nemůžeme dočkat dalšího lyžáku za rok!

Miroslav

Oddíl Sněhové vločky: Z deníku družiny Jisker

Jiskry zahájily letošní rok skautskou akcí 13. 1. I se zbytkem oddílu se účastnily tradiční šifrovací hry Prahou plnou strašidel.

Tento orientační závod pro skauty i veřejnost spočívá v hledání pražských strašidel. Holky měly za úkol rozluštit zadané šifry. Podle nich ve stanoveném okruhu Starého Města hledaly co nejvíce strašidel na mapě.

Hra je u nás v družině moc oblíbená a holky se na ni pečlivě připravují už od začátku roku. Už druhý rok obsadily některé z předních příček závodu, jedna skupinka byla dokonce první ve své kategorii. Ale především to všechny moc bavilo a mají zase na dlouhou dobu nové společné zážitky.

Můmie

Dětské okénko

Příprava na Velikonoce

Milé děti,

dnes bychom vám rády představily sourozence Aničku a Martínka a jejich kamarády Péťu a Zuzanku.

Na obrázku vidíte nejen děti, ale i pokojíček Aničky a Martínka. Pomůžete jim najít hračky, o něž by se Anička s Martínkem mohli rozdělit při hrách s kamarády Péťou a Zuzankou? Každé

z dětí vybarvíte jinou barvou a toutéž barvou zakroužkujete i půjčené hračky. Je to prima, když si můžeme hrát všichni spolu, vidíte? Určitě spolu s maminkou také vymyslíte, oč bychom se ještě mohli se svými kamarády podělit.

Hodně radosti z kamarádství a příště se zase na vás těšíme!

Martina Hlaváčová a Blanka

Ahoj holky a kluci,

Ahoj holky a kluci, březem už jasně zvěstuje jaro a s ním i Velikonoce. Postní doba nám může pomoci se trochu zorientovat, jestli jsme nějak od Božího hlasu v nás neuhnuli. Jednou z takových

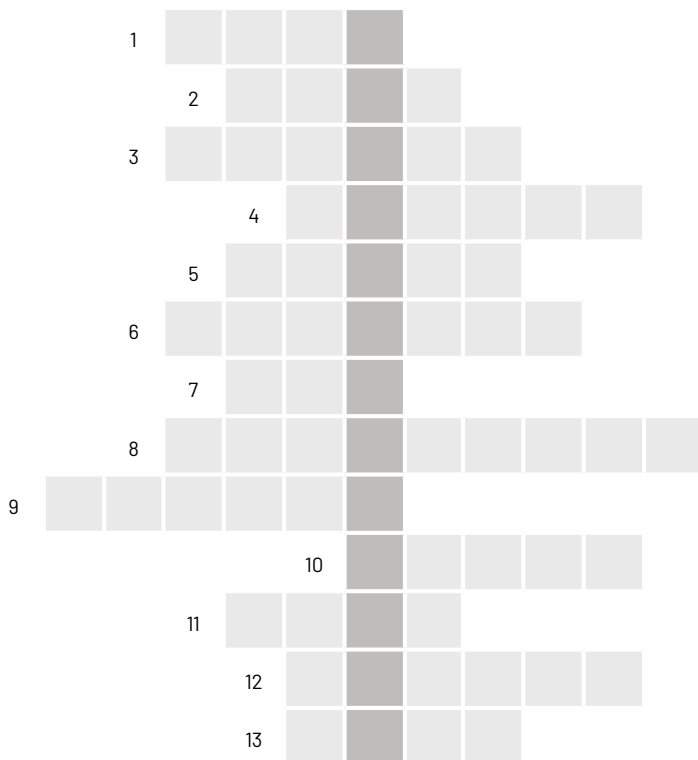
„dopravních značek“ na mapě našeho života by mohla být Ježíšova slova, jejichž doluštění už bude na vás.

Těším se na vás na jaře ve velikonoční době!

Blanka

„----- CHCI, NE OBĚŤ.“

1. Jméno prvního člověka podle Bible
2. Jméno jeho syna, bratrovraha
3. Plod stromu v ráji, z něhož bylo lidem zakázáno jíst
4. Kdo vyvedl židovský národ z Egypta?
5. Kolik je Božích přikázání?
6. Jméno dne v týdnu, kdy si připomínáme Poslední večeři (jen podstatné jméno)
7. Které zvíře svedlo v ráji první lidi k neposlušnosti vůči Bohu?
8. Jméno dne, kterým vstupujeme do postní doby (jen přídavné jméno)
9. Název řeky, kde byl Ježíš pokřtěn
10. Název hory, kde lidé dostali Boží přikázání vyrytá do kamenných desek
11. Který apoštol Ježíše 3 krát zapřel?
12. Jméno neděle, kdy jdeme na mši s ratolestmi
13. Název dne, kdy světime oheň a paškál (jen přídavné jméno)

Setkání

- Setkávání **Spolu s Biblií v ruce** se konají každé úterý (kromě posledního v měsíci, kdy jsou chvály) od 19.00 na faře. Čteme Písmo, diskutujeme o něm, společně odkrýváme význam biblických textů a noříme se do modlitby. Zve Pavla Edita Herciková.
- Na **Základy hebrejského jazyka a myšlení** s Pavlou Editou Hercikovou zveme každé úterý (kromě posledního úterý v měsíci od 20.15 na faru.
- Setkání společenství Hnutí fokoláre – **4. 3. 2024 od 19.15 v KCMT**. Slovo života na březem: „*Stvoř mi čisté srdce, Bože! Obnov ve mně ducha vytrvalosti.*“ (Žalm 51/50/12) Jana a Viktor Friedovi – tel. 731625 949
- **Páteční dopolední setkávání** – v 9 hod v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním, poté možnost přátelského posezení ve foyer. 29. 3. na Velký pátek se sejdem až v 11 h na společné křížové cestě v KCMT. Srdečně zveme ty, kteří mají dopoledne volno nebo jsou sami, přijďte potkat nové lidi a zažít společenství. Jana a Viktor Friedovi
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná *ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V březnu se sejdem 6., 13., 20. a 27. 3.* Setkání je určeno matkám i jejich dětem, které jsou vítány. Společně trávíme čas v modlitbě i ve hře. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301

Knížní obchůdek

Podivuhodná setkání. Postní zamyšlení nad Biblií
Richard ROHR, Barrister & Principal

Richard Rohr nás zve k sebezpoznání a k tomu, abychom s jasností, nadhledem a posvátnou touhou vstoupili do podivuhodného božského rozhovoru. Tato každodenní rozjímání pro postní dobu jsou jeho darem pro naši proměnu v náš původní

„obraz a podobu“, která je samotným obrazem Božím. A to, o co vždy a s konečnou platností jde, je setkání!

„Jsou dvě věci, na kterých záleží. Jedna je ta, že víte, že váš jediný život je naprosto hodnotný a živý. Druhá je ta, že víte, že váš život, tak, jak ho v současnosti žijete, je zcela zbytečný a prázdný. Obě potřebujete k tomu, abyste šli správným směrem. Postní doba je o obojím.

Knihy Podivuhodná setkání není vázána na konkrétní cyklus čtení a je možné ji využívat každý rok.

Muži jsou vinni?

Radkin Honzák, Klára Mandousová, Albatros

A žili šťastně až do smrti... Může se to stát i vám. Žena a muž jsou jiný živočišný druh, říká s nadsázkou Radkin Honzák. V jednu chvíli dokonale souzní a záhy se pohádají do krve. Proč se z lásky stává nenávisť? A proč někomu vydrží pěkné dny v páru až do diamantové svatby? V rozhovoru s novinářkou a spisovatelkou Klárou Mandausovou odpovídá renomovaný psychiatr na otázky týkající se partnerského soužití, popisuje zákonitosti lásky a naznačuje řešení neshod. S jediným cílem – ukázat, že dobré vztahy existují a být šťastni až do smrti nepatří jen do pohádek.

Otázek, na které v knižce Radkin Honzák odpovídá, je mnohem víc. Všechny se točí okolo žen a mužů a jejich vzájemných vztahů. S lehkostí sobě vlastní přemýšlí psychiatr o situacích, které se týkají každého z nás.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za mučedníky dneška

Modleme se, aby ti, kteří v různých částech světa pro evangelium riskují své životy, byli pro církev zdrojem odvahy a misijního zápalu.

Národní úmysl: Za kajcníky

Modleme se, aby ti, kdo dosud odkládali svátost smíření, našli cestu k setkání s milosrdným Kristem.

Fchodoviny, zpravodaj ŘK farností Praha-Chodov

Redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), **Foto:** Anna Procházková a spol.,

Grafika: Jakub Šilhavý / **Za obsah odpovídá:** P. Michael Špilar / Náklady na výtisk 16 Kč /

Archiv: kcmt.cz/fchodoviny

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz.

Café Terezie Otevírací doba

- pondělí 15.30–21.30
- úterý 15.30–21.30
- středa 15.30–20.00
- neděle 10.00–13.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

Pravidelné bohoslužby

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	-	-
Úterý	18.00	-
Středa	-	18.00
Čtvrtek	-	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	-
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Jedna nedělení bohoslužba je přenášena online na farním kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).

Bohoslužby v DS Donovalská a K Milíčovu jsou přístupné pouze pro klienty.

Kontakty

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Dominik Frič (farní vikář)	776 614 411	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	reditelka@kcmt.cz
Kancelář KCMT	242 485 826	-
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	-
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (správce)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhly (předseda KSK Praha)	-	info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinace dobrovolníků)	733 770 847	asistentka@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)	-	kustod@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Možnosti spojení

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(jiný termín pouze po dohodě)

Bankovní spojení:

Banka Creditas **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

BŘEZEN

v naší farnosti

8. 3. 15.00 **Křížová cesta**
Netradičně venku s modlitbou za Jižní Město. Začátek u stanice metra Opatov, pokračuje přes centrální park a zakončení u KCMT
9. 3. 8.00 **DOBRODEN**
-13.00 Pojdme společně nabídnout čas a své ruce, aby nám tu společně bylo lépe. (V obou kostelích.)
10. 3. 18.30 **HUDBA ZE SIÓNU – audiovizuální program**
Proud současné mesiánské hudební tvorby bude doprovázen živým komentářem o jednotlivých autorech a umělcích. Jejich svědectví o fenoménu smíření mezi židovským a arabským obyvatelstvem v současné rozbourané Izraeli je fascinující
13. 3. 16.00 **Předvelikonoční svátost smíření pro děti a mládež**
-17.00 (KCMT)
14. 3. 9.00 **Velikonoční pohádka (pro školy)**
a 10.30 Hraje téatr Pavla Šmída. Možnost rezervace na asistentka@kcmt.cz
14. 3. 19.00 **ZMT: Kam kráčíš, církvi? se Zdenkem Wasserbauerem**
Co je to ta tolik skloňovaná synoda? Proč ji církev potřebuje? Jaké inspirace si přivezl z tohoto setkání v Římě? A v čem se pohledy na synodální proces liší napříč národy?
20. 3. 16.00 **Zpovědní den pro dospělé**
-21.00 (KCMT)
21. 3. 19.00 **ZMT: NAD UMĚNÍM ŽIVOTA VI**
Zdravé hranice ve vztazích. Hranice ve vztazích mohou být příliš chabé i příliš tvrdé, našťastí i docela zdravé. Všichni nějaké máme a jejich kvalita se silně promítá do kvality našich vztahů, potažmo celého života. Jak poznat, které hranice jsou které, a jak na nich lze pracovat? O tom bude hovořit PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD.
22. 3. 10.00 **Bible 24 – čtení z Bible po dobu 24 hodin**
-23. 3. 9.00 Přijďte se zaposlouchat do Božího slova (anebo se i připojit k jeho čtení). Více informací a možnost zapsat se na čtení na kcmt.cz

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA:

„Velikonoční dar v sedmi podobách – už jsme ho rozbalili?“

Když dostaneme dar, je na nás, co s ním uděláme. Rozbalíme ho? Schováme ho do skříně? Nebo ho s radostí využijeme? Vánoční dárky jsme rozbalili už dávno. Z Kristových Velikonoc se pro nás rodí dar svátostí. Pojdme si ho společně rozbalit a naplno z něj žít! Postní středy: 6.3. 13.3. 27.3. od 18:40 v kapli KCMT. Další dvě témata nás čekají ještě v době velikonoční – 3.4. a 10.4.